

Jeg vil da bare slutte med at sige, at jeg håber, at regeringen her, hvis jeg skal bruges Venstres ordførers retorik, ikke vil opføre sig som Fætter Guf, men i stedet handle og sætte de her penge af, som vi har snakket om så mange gange ved finanslovforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan i hvert fald love, at vi ikke vil opføre os som Fætter Guf. Som jeg sagde i min ordførertale, synes jeg, at der er nogle mere sympatiske træk ved Bedstemor And, så hun er mere sigende i forhold til finansloven. Og så må vi jo tage emnet op under forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er glad for, at jeg lige når at komme med her på falderebet. Jeg markerede på det tidspunkt, hvor hr. Henrik Sass Larsen stillede hr. Peter Christensen et spørgsmål, og jeg kunne simpelt hen hverken finde hoved eller hale i det.

Så nu vil jeg bede hr. Peter Christensen om at bekræfte følgende: I årene 2002, 2003 og 2004, sagde hr. Henrik Sass Larsen, var der en begrænsning i, hvor meget de offentlige udgifter måtte vokse med, på 0,5 pct. om året, og det havde man ikke overholdt, og derfor var det ganske forfærdeligt, og så kunne man lige så godt bruge løs nu, eller hvad konklusionen nu var.

Jeg vil spørge hr. Peter Christensen, om ikke han kan bekræfte, at i 2002, 2003 og 2004 var det ikke i 2010-planen et mål, at de offentlige udgifter alene kunne vokse med 0,5 pct. Jeg synes, det er vigtigt at få slået fast, for hvis det er sådan noget, Socialdemokratiet lægger til grund for deres beregninger, så forstår jeg måske lidt bedre det, vi fik præsenteret i går. Men jeg synes måske, at Folketinget som sådan bør have sandheden at vide.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det bekræfter jeg gerne og kan tilføje, at fremadrettet er det så den halve procent, der gælder til 2010, og det mål vil vi holde. Vi vil holde målsætningen for gældsafviklingen. Vi vil holde målsætningen for at få skabt 60.000 flere i beskæftigelse. Vi vil holde de elementer, der er i 2010-planen, fordi det er vigtigt for landets øko-

nomi, og det er også vigtigt for at undgå, at behovet for reformer ikke bliver større.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige tak for svaret. Og så vil jeg lige bede hr. Peter Christensen understrege noget af det, han var inde på her til sidst, ved nemlig at stille spørgsmålet: Hvis man nu øger det offentlige forbrug markant, vil man så øge behovet for efterfølgende nedskæringer i velfærdsordninger, eller vil man mindske behovet?

Er logikken ikke, at hvis man bruger mere nu, så vil behovet for eksempelvis at skære i efterlønnen selvfølgelig være større, hvis man på nogen måde skal prøve at få det langsigtede regnestykke til at hænge sammen?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det mener jeg helt klart giver sig selv. Og det er også derfor, jeg synes, at det er en lidt mærkelig form for masochisme, når man ser Socialdemokraterne foreslå, at vi bare skal bruge løs nu, for det kan ende med at blive efterlønsmodtagerne, der kommer til at betale regningen.

I stedet for måske at skulle foretage nogle investeringer kan man ende med at skulle tage langt mere drastisk fat, fordi man ikke har villet holde en økonomisk ansvarlig linje. Det synes jeg ikke vi kan byde hverken efterlønnere eller pensionister, eller hvem der måtte komme til at betale prisen. Så vi synes også af den grund, at det er vigtigt, at vi holder fast i gældsafvikling.

Jeg vil lige understrege, at den altså stadig væk er på 500 mia. kr., så det er jo ikke sådan, at vi er helt færdige med at afvikle gæld.

Formanden:

Vi kan nå en enkelt kort bemærkning mere.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg undrede mig lidt, da jeg hørte hr. Peter Christensens ordførertale. Kan Venstres ordfører ikke prøve at give os en mere præcis idé om, hvor stor ulighed det er Venstres mål vi skal have i Danmark? Vi har jo haft en ret hed somme-
mer, hvor vi har fået den ene dokumentation efter den anden for, at uligheden faktisk er voksende i Danmark, og ikke desto mindre fremsætter regeringen et finanslovsforslag, hvor man sætter yderligere skub i uligheden og omfordeler mere fra de fattige til de rige.